

УДК 343.137.2

Климчук М. П. – старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем експертного забезпечення та судової експертології навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ, м. Київ;

Трекке А. С. – заступник директора правової корпорації, м. Київ

Методологія дослідження проблем здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості

Визначено сутність методології дослідження проблем здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості, висвітлено її ціннісний аспект у контексті ефективності застосування зазначеного правового інституту на практиці. Схарактеризовано різні за рівнем складності методи наукового пізнання, доведено необхідність їх комплексного використання для дослідження окресленої проблеми та віднайдення шляхів її розв'язання. Встановлено, що методологічною основою дослідження проблем здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості стали: філософські методи (діалектичний і герменевтичний); загальнонаукові методи (формальної логіки – аналізу, синтезу, індукції, дедукції, узагальнення, моделювання, класифікації, історичний; порівняння); спеціально-наукові (формально-юридичний та порівняльно-правовий) і міждисциплінарні (соціологічний, статистичний). Констатовано, що діалектичне висвітлення суб'єкта й об'єкта розслідування здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання вини сприятиме чіткому визначенню системи загальних і спеціальних методів пізнання, збалансоване співвідношення яких позначиться на результатах розслідування такого кримінального провадження. У процесі дослідження окреслених проблем можна використовувати інші методи наукових знань у їх взаємозв'язку та взаємозалежності з метою досягнення максимальної комплексності, повноти й об'єктивності дослідження, забезпечення вірогідності та надійності наукових результатів. Саме комплексне використання широкого кола наукових методів сприятиме досягненню поставленої мети й уможливить всебічне дослідження теоретичних і практичних аспектів здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості.

Ключові слова: методологія; метод; кримінальне провадження; угода про визнання винуватості.

Постановка проблеми. Комплексність, повнота, ґрунтовність та результативність теоретичного дослідження особливостей розслідування кримінальних проваджень на підставі угоди про визнання винуватості (власне, як і будь-якого дослідження) залежить від багатьох чинників об'єктивного та суб'єктивного характеру. Вдало підбрані наукові підходи, засоби, принципи та методи належать до суб'єктивних чинників.

Необхідним компонентом будь-якої науково-пізнавальної діяльності є методологія. Для юридичної науки звернення до

методологічних підходів, пов'язаних із тими або іншими науковими сферами, – це питання залучення до методологічного арсеналу юриспруденції тих або інших систем і схем наукового мислення, що забезпечують поглиблене, усебічне пізнання кримінально-процесуальних явищ [1, с. 234]. В юридичній науці методологія визначається як система особливих методів-прийомів, способів вивчення загальних закономірностей виникнення, становлення і розвитку державно-правових явищ [2, с. 20].

В юридичній науці вказується на методологічний плюралізм, який передбачає можливість формування методології дослідження з урахуванням різних гносеологічних та методологічних основ [3, с. 50]. М. В. Костицький із цього приводу слушно зазначає, що не обов'язково зашорювати себе методологією, можна використовувати методи з різних методологій (у розумних, звичайно, межах), тобто методика конкретного наукового дослідження може виглядати як мозаїка методів [4, с. 10]. Однак це не виключає необхідності вирішувати питання про вибір методів дослідження відповідно до специфіки теми, його предмета, мети і завдань.

Методологічні основи, які можуть забезпечити досягнення запланованих результатів наукового дослідження проблематики здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості, повинні узгоджуватися з сучасним рівнем розвитку теорії кримінального процесу. Методологічною основою дослідження проблем здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості стали: філософські методи (діалектичний та герменевтичний); загальнонаукові методи (формальної логіки – аналізу, синтезу, індукції, дедукції, узагальнення, моделювання, класифікації, історичний; порівняння); спеціально-наукові (формально-юридичний та порівняльно-правовий) і міждисциплінарні методи (соціологічний та статистичний).

Системоутворюючим елементом методології пізнання є метод, тобто спосіб пізнання предмета дослідження. Тлумачний словник визначає його як: спосіб пізнання явищ природи та суспільного життя; прийом або систему прийомів, що застосовуються в якій-небудь галузі діяльності [5, с. 692].

Виклад основного матеріалу. У процесі наукового пізнання використовуються різноманітні методи. Відповідно до ступеня їхньої спільності вони застосовуються або у більш вузькій, або у більш широкій галузі. Кожна наука, маючи свій предмет

вивчення, застосовує особливі методи, що впливають з того чи іншого розуміння сутності її об'єкта [6, с. 453].

Одним з основних у методології наукових досліджень є діалектичний метод – вчення про найбільш закономірні зв'язки, становлення, розвиток буття і пізнання та заснований на цьому вченні метод творчо пізнавального мислення [7, с. 154]. Суттєвою ознакою діалектики і наукових досліджень з використанням діалектичного методу є пошук шляхів розв'язання суспільних і правових конфліктів.

У нашому випадку діалектичне висвітлення предмета й об'єкта дослідження здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості сприятиме чіткому визначенню системи загальних і спеціальних методів пізнання, збалансоване співвідношення яких суттєво впливатиме на результати дослідження кримінальних проваджень на підставі угоди про визнання винуватості. За допомогою універсального діалектичного методу висвітлюються поняття, зміст, підстави та процесуальний порядок укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим, а також наслідки укладення, затвердження та невиконання угоди про визнання винуватості в усій їх складності та суперечливості. Це дозволило визначити шляхи розв'язання цих суперечностей у національному правовому полі України, а також суперечливої практики застосування означених договірних процедур у сфері кримінальної юстиції.

Герменевтичний метод використовується для з'ясування значення інформації, виходячи з її об'єктивних і суб'єктивних підстав, він є аналізом результатів свідомої діяльності людей, що об'єктивуються [8, с. 211]. Герменевтичний метод може бути використано під час окреслення міжнародних стандартів укладення договірних та альтернативних угод у кримінальному судочинстві.

Написання монографічних праць та дисертаційних досліджень, крім філософських, супроводжується активним використанням загальнонаукових методів, які являють собою загальні способи та шляхи дослідження процесів і явищ, визначення тенденцій їх змін, що використовуються в різних галузях наукового знання. Застосування вказаних методів дасть змогу цілісно сприйняти об'єкт дослідження – особливості правовідносин, що виникають у кримінальному провадженні на підставі угоди про визнання винуватості, а також та всебічно вивчити зв'язки між його окремими частинами.

Аналіз та синтез, які відносяться до загальнонаукових методів пізнання, являють собою уявне розчленування досліджуваного явища на складові частини та дослідження кожної з них окремо або навпаки. Зазначені методи наукового пізнання відіграють значну роль у процесі здійснення наукових пошуків та застосовуються на всіх його рівнях. Синтез доповнює аналіз і перебуває з ним у нерозривній єдності – такий підхід дозволяє успішно досліджувати як теоретико-правові проблеми, і прикладні, суто практичні завдання [9, с. 28].

Метод аналізу дасть змогу встановити конкретні наукові положення, що стосуються підстав, процесуального порядку, наслідків укладення, затвердження та невиконання угоди про визнання винуватості. Синтез наукових знань про сутність застосування договірних та альтернативних процедур у кримінальному провадженні сприятиме пізнанню проблематики правовідносин прокурора, суду та підозрюваного, обвинуваченого, які уклали угоду про визнання винуватості. Крім того, за допомогою методів аналізу та синтезу можна розглянути основні наукові підходи до понять «угода про визнання винуватості», «затвердження угоди про визнання винуватості», «невиконання угоди про визнання винуватості». Також можна дослідити окремі процесуальні повноваження прокурора, права та обов'язки підозрюваного, обвинуваченого під час укладення угоди про визнання винуватості, визначити правові наслідки укладення, затвердження та невиконання угоди про визнання винуватості.

Використання методів дедукції та індукції, кожен із яких являє собою перехід від загального до конкретного, корисне, зокрема, при з'ясуванні сутності та видів процесуальних повноважень прокурора у досудовому кримінальному провадженні досліджено спочатку розуміння поняття «провадження на підставі угод», а надалі визначено зміст угоди про визнання винуватості, підстави та процесуальний порядок її укладення, наслідки затвердження та невиконання.

Застосування прогностичного методу під час дослідження здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості у площині порівняльного аналізу уможлиблює передусім виявлення тенденцій (від лат. *tendentia* – прагну, пряму), тобто основних напрямів розвитку вітчизняного законодавства щодо гарантування прав підозрюваного, обвинуваченого, який укладає угоду про примирення, співпрацює з правоохоронними органами та особливостей їх формування на основі світового досвіду. Питання про взаємні обов'язки сторін, що

уклали угоду про визнання винуватості залишається одним із найбільш дискусійних у теорії вітчизняного кримінального процесу. Це зумовлено тим, що 2012 року відбувся злам підходів до розуміння сутності змагального кримінального процесу внаслідок системних змін у структурі кримінальної процесуальної діяльності.

Метод аналогії, коли на підставі подібності об'єктів в одних ознаках роблять висновок про їх подібність в інших ознаках, використовуватиметься під час дослідження міжнародного досвіду укладення угоди про визнання винуватості (в англо-американській, романо-германській правових системах та пострадянських країнах).

Метод класифікації, що являє собою сукупність правил створення системи класифікаційних угруповань та зв'язків між ними, використано у процесі визначення обставин, що враховуються під час укладення угоди про визнання винуватості, правових наслідків невиконання угоди про визнання винуватості тощо.

Метод правового моделювання дав змогу визначити власні авторські моделі відповідних суміжних інститутів, що стосуються реалізації підозрюваним (обвинуваченим) своїх прав у кримінальному провадженні України. Вказаний метод було використано в комплексі з методом правового прогнозування для пошуку оптимальної моделі укладення угоди про визнання винуватості, удосконалення законодавства щодо регламентації процесуального порядку укладення угоди про визнання винуватості, окреслення перспектив подальшого реформування кримінального процесуального законодавства у цьому напрямку.

Метод узагальнення, за допомогою якого фіксуються загальні ознаки та властивості певного класу об'єктів, здійснюється перехід від одиничного до особливого та загального, від менш загального до більш загального, застосовується при підведенні підсумків за результатами дослідження окремих проблем, що стосуються укладення угод про визнання винуватості.

Як слушно зазначає В.М. Кравчук, здійснення ефективних правових реформ неможливе на основі лише національного досвіду чи просто ознайомлення із законодавством окремих країн, воно вимагає систематизованого наукового знання про загальносвітові та регіональні тенденції правового розвитку, яке акумулюється насамперед порівняльним правознавством [10, с. 404]. У зв'язку із зазначеним використовуватиметься порівняльно-правовий метод, що застосовується для виявлення спільних та відмінних рис у предметах та явищах дійсності, а також

знаходження спільного, притаманного двом або кільком об'єктам, при вивченні міжнародного досвіду нормативного врегулювання інституту кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості, співставленні положень чинного і раніше діючого КПК України, Закону України «Про прокуратуру».

Спеціальні методи являють собою методи, розроблені конкретними науками. У контексті досліджуваної теми серед цієї групи методів слід виокремити конкретно-соціологічний та статистичний методи. Конкретно-соціологічний метод наукового пізнання дає змогу дослідити правові об'єкти на підставі конкретних соціальних фактів, а не на рівні абстрактних категорій; розкрити кількісні відношення між досліджуваними явищами [11, с. 16]. Статистичний метод полягає в аналізові кількісних характеристик різних показників у державно-правовій дійсності та обробці отриманої інформації з метою її використання з науковою та практичною метою. Такі статистичні вимірювання дають широкі можливості визначати тенденції трансформації тих чи інших явищ [12, с. 29].

Конкретно-соціологічний та статистичний методи корисні під час збирання, аналізу та узагальнення емпіричних матеріалів дослідження, серед яких статистичні звіти про стан розслідування кримінальних правопорушень, у провадженнях щодо яких було укладено угоду про визнання винуватості, рішення Європейського суду з прав людини, узагальнення судової практики, рішення національних судів України, матеріали кримінальних проваджень, анкетування респондентів.

Використання вказаних методів дасть змогу сформулювати пропозиції щодо внесення змін до чинного КПК України, Закону України «Про прокуратуру» та закріплення відповідних положень, що стосуються детальної регламентації процесуального порядку укладення угоди про визнання винуватості, удосконалення правової регламентації взаємних прав та обов'язків сторін укладення угоди про визнання винуватості.

Методи збирання соціологічних даних забезпечують перехід від теоретичного знання про предмет дослідження до його емпіричного опису та аналізу. Основними з них є метод спостереження, метод експерименту, аналіз документів та метод опитування [13, с. 121–122]. При підготовці цього дослідження було проведено опитування у формі анкетування з питань, які стосуються здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості.

Анкетне опитування – метод збору соціальної інформації, за яким спілкування між дослідником і респондентом здійснюється за допомогою анкети [14, с. 340]. Проведене опитування слідчих, прокурорів та суддів з дискусійних питань здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості дасть підстави зробити відповідні висновки та висунути конкретні пропозиції з удосконалення законодавства у цій сфері та практики його застосування.

Варто зупинитись і на спеціально-юридичних методах, вироблених юридичною наукою.

Формально-юридичний (догматичний) метод передусім використовується для вивчення та пояснення самого права у різних його проявах. Це дозволяє формулювати визначення, закріплені в законодавстві, які відповідали б правилам формальної логіки [15, с. 4–6]. Цей метод дав можливість проаналізувати, описати та узагальнити положення чинного кримінального процесуального законодавства, які у своїй сукупності утворюють інститут угоди про визнання винуватості.

Важливу роль у здійсненні наукового пошуку відіграв також метод тлумачення норм права. Місце тлумачення у правовому регулюванні суспільних відносин полягає в правильному, глибокому розумінні дійсного змісту норм права та його розгорнутому, обґрунтованому роз'ясненні іншим суб'єктам суспільства [16, с. 109]. Указаний метод наукового пізнання застосовано задля з'ясування змісту КПК України, інших положень законодавства, що стосуються обраної теми дослідження, у їх системному зв'язку.

Окрему увагу слід звернути на питання компаративістики, адже удосконалення прикладних аспектів реалізації взаємних прав сторін кримінального провадження при укладенні угоди про визнання винуватості є неможливим без вивчення відповідного досвіду зарубіжних країн, оскільки воно передбачає зіставлення галузі права або інституту права, що діють одночасно у різних правових системах, завдяки якому встановлюється доцільність запозичення позитивного досвіду [17, с. 13]. При здійсненні дослідження з такої позиції слід було обов'язково дотримуватися вироблених у науці правил використання такого методу дослідження: повинні порівнюватися однорідні, однопорядкові та односистемні об'єкти, що повинно забезпечити достовірність отриманих результатів та висновків [18, с. 40].

Висновки. У процесі дослідження проблем здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості можливе використання й інших методів наукового пізнання у їх взаємозв'язку і взаємозалежності, метою чого є

досягнення максимальної всебічності, повноти й об'єктивності дослідження, забезпечити обґрунтованість і переконливість наукових результатів. Адже, саме комплексне використання широкого кола наукових методів сприятиме досягненню поставленої науковцем мети та уможливить всебічне дослідження теоретичних та практичних аспектів здійснення кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Острогляд О. В. Здійснення адвокатом захисту у стадії апеляційного перегляду рішень суду першої інстанції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / О. В. Острогляд. – Івано-Франківськ, 2007. – 194 с.
2. Марченко М. Н. Общая теория государства и права: академический курс : в 2 т. / М. Н. Марченко. – М. : ИДК Зерцало-М, 2001. – Т. 1. – 656 с.
3. Дубов Г. О. Плюралізм правової методології: зміст, особливості інтерпретації та умов формування юридичної науки на сучасному етапі розвитку / Г. О. Дубов // Часопис Київського університету права. – 2011. – № 1. – С. 48–51.
4. Костицький М. В. Деякі питання методології юридичної науки / М. В. Костицький // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 1. – С. 3–11.
5. Ващенко Л. О. Тлумачний словник української мови : близько 10 000 слів. – Київ : Довіра, 2012. – 485 с.
6. Спиркин А. Г. Філософія : учебник / А. Г. Спиркин. – 2-е изд. – М. : Гардарики, 2006. – 736 с.
7. Філософський енциклопедичний словник / [редкол.: В. І. Шинкарук та ін.]. – Київ, 2002. – 742 с.
8. Дем'ячук Ю. В. Актуальні проблеми герменевтики в умовах інформаційного права / Ю. В. Дем'ячук // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 2. – С. 210–212.
9. Добровольський Д. М. Незалежність як засада організації та діяльності органів прокуратури : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / Д. М. Добровольський. – Одеса, 2017. – 20 с.
10. Кравчук В. М. Роль компаративістики у дослідженні конституційно-правового статусу суддів / В. М. Кравчук // Порівняльне правознавство: сучасний стан та перспективи розвитку : зб. наук. пр. / за ред. Ю. С. Шемшученка, В. П. Тихого, М. М. Цимбалюка, І. С. Грищенка. – Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2012. – С. 404–406.
11. Манжул І. В. Визначення методів пізнання в науковій літературі / І. В. Манжул // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2012. – № 11. – С. 11–17.
12. Васильєв А. С. Теория государства и права : учебник / А. С. Васильєв. – Харьков : Одиссей, 2007. – 480 с.
13. Перегуда Є. В. Соціологія : навч. посіб. / Є. В. Перегуда, О. Д. Авдеєнко, П. О. Дьомкін. – Київ : КНУБА, 2012. – 140 с.
14. Пачковський Ю. Ф. Соціологія : підручник / Ю. Ф. Пачковський, Н. В. Коваліско, І. В. Городняк. – Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2011. – 418 с.
15. Веклич В. Методи дослідження прав і свобод людини та громадянина / В. Веклич // Віче. – 2009. – № 22. – С. 4–6.
16. Молибога М. П. Функції та методи тлумачення права / М. П. Молибога // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2010. – № 11. – С. 109–114.
17. Скакун О. Ф. Теорія права і держави : підручник / О. Ф. Скакун. – Київ : Алерта, 2012. – 524 с.

18. Северова О. С. Представництво за римським приватним правом та його рецепція у сучасному цивільному праві України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / О. С. Северова. – Одеса, 2003. – 194 с.

REFERENCES

1. Ostrohljad, O.V. (2007). Zdiisnennia advokatom zakhystu u stadii apeliatsiinoho perehljadu rishen sudu pershoi instantsii [The defense attorney is at the stage of the appellate review of decisions of the court of first instance]. *Candidate's thesis*. Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
2. Marchenko, M.N. (2001). *Obscaia teoriia gosudarstva i prava: akademicheskii kurs [General Theory of State and Law: Academic Course]*. (Vols. 1). Moscow: YDK Zercalo-M [in Russian].
3. Dubov, H.O. (2011). Pluralizm pravovoi metodolohii: zmist, osoblyvosti interpretatsii ta umov formuvannia yurydychnoi nauky na suchasnomu etapi rozvytku [Pluralism of legal methodology: content, peculiarities of interpretations and conditions for the formation of legal science at the present stage of development]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava, Journal of the Kyiv University of Law*, 1, 48-51 [in Ukrainian].
4. Kostytskyi, M.V. (2013). Deiaki pytannia metodolohii yurydychnoi nauky [Some questions of the methodology of legal science]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Scientific Bulletin of the National Academy of Internal Affairs*, 1, 3-11 [in Ukrainian].
5. Vashchenko, L.O. (2012). *Tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy: blyzko 10 000 sliv [Dictionary of the Ukrainian language: about 10 000 words]*. Kyiv: Dovira [in Ukrainian].
6. Spirkin, A.G. (2006). *Filosofiiia [Philosophy]* (2 nd ed.). Moscow: Gardariki [in Russian].
7. Shynkaruk, V.I. (et al.). (Eds.). (2002). *Filosofskyyi entsyklopedychnyi slovnyk [Philosophical Encyclopedic Dictionary]*. Kyiv [in Ukrainian].
8. Demianchuk, Yu.V. (2014). Aktualni problemy hermenevtyky v umovakh informatsiinoho prava [Actual problems of hermeneutics in the conditions of information law]. *Porivnialno-analitychne pravo, Comparative and analytical right*, 2, 210-212 [in Ukrainian].
9. Dobrovolskyi, D.M. (2017). Nezalezhnist yak zasada orhanizatsii ta diialnosti orhaniv prokuratury [Independence as the basis of the organization and activities of the prosecutor's office]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Odessa [in Ukrainian].
10. Kravchuk, V.M. (2012). Rol komparatyvistyky u doslidzhenni konstytutsiinopravovoho statusu suddiv [The role of comparative studies in the study of the constitutional and legal status of judges]. *Porivnialne pravoznavstvo: suchasnyi stan ta perspektyvy rozvytku, Comparative Law: Current State and Development Prospects: Proceedings of the Scientific Conference*. Yu.S. Shemshuchenko, V.P. Tykhyi, M.M. Tymbaliuk, I.S. Hryshchenko (Eds.). (pp. 404-406). Lviv: Lviv. derzh. un-t vnutr. Sprav [in Ukrainian].
11. Manzhul, I.V. (2012). Vyznachennia metodiv piznannia v naukovi literaturi [Determination of methods of cognition in scientific literature]. *Biuletен Ministerstva yustytysii Ukrainy, Bulletin of the Ministry of Justice of Ukraine*, 11, 11-17 [in Ukrainian].
12. Vasilev, A.S. (2007). *Teoriia gosudarstva i prava [Theory of State and Law]*. Harkov: Odissei [in Russian].
13. Pehuda, Ye.V., Avdieienko, O.D., & Domkin, P.O. (2012). *Sotsiologhiia [Sociology]*. Kyiv: KNUBA [in Ukrainian].
14. Pachkovskiy, Yu.F., Kovalisko, N.V., & Horodniak, I.V. (2011). *Sotsiologhiia [Sociology]*. Lviv: LNU im. I. Franka [in Ukrainian].
15. Veklych, V. (2009). Metody doslidzhennia prav i svobod liudyny ta hromadianyna [Methods of study of human and civil rights and freedoms]. *Viche, Veche*, 22, 4-6 [in Ukrainian].

16. Molyboha, M.P. (2010). Funktsii ta metody tлумachennia prava [Functions and methods of interpretation of law]. *Biuleten Ministerstva yustytzii Ukrainy, Bulletin of the Ministry of Justice of Ukraine*, 11, 109-114 [in Ukrainian].

17. Skakun, O.F. (2012). *Teoriia prava i derzhavy [Theory of law and state]*. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].

18. Severova, O.S. (2003). Predstavnytstvo za rymсьkym pryvatnym pravom ta yoho retseptsiia u suchasnomu tsyvilnomu pravi Ukrainy [Representation under Roman private law and its reception in modern civil law of Ukraine]. *Candidate's thesis*. Odesa [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 02.02.2018

Klymchuk M. – Senior Research Fellow of the Scientific Research Laboratory on the Problems Expert Support and Forensic Expert Study of the Educational and Research Institute No. 2 of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine;

Trekke A. – Deputy Director of the Legal Corporation «Tatarov, Farinnik, Golovko», Kyiv, Ukraine

Methodology of Research of Problems of Implementation of Criminal Proceedings Based on Agreement on Recognition of Winning

The essence of the methodology of investigation of the problems of conducting criminal proceedings based on the agreement on recognition of guilt is determine, its value aspect is disclosed in the context of the effectiveness of the application of the said legal institute in practice. It is note, that the methodological basis for studying the problems of conducting criminal proceedings on the basis of the agreement on the recognition of guilty were: philosophical methods (dialectical and hermeneutic); general scientific methods (formal logic of analysis, synthesis, induction, deduction, generalization, modeling, classification, historical, comparison); special-scientific (formal-legal and comparative-legal) and interdisciplinary methods (sociological and statistical). Described the essence of these different in terms of the complexity of the methods of scientific knowledge, proved the need for their integrated use to study the problem and find ways to solve it. It is indicated, that the dialectical coverage of the subject and the object of investigation of the conduct of criminal proceedings on the basis of an agreement on the recognition of guilt will contribute to a clear definition of the system of general and special methods of cognition, the balanced ratio of which will significantly affect the results of the investigation of criminal proceedings on the basis of the agreement on the recognition of guilt. It is stressed, that in the process of research of the indicated problems it is possible to use other methods of scientific knowledge in their interrelation and interdependence, with the aim of achieving the maximum comprehensive, completeness and objectivity of the research, to ensure the validity and reliability of scientific results. After all, it is the complex use of a wide range of scientific methods that will help achieve the goal set by the scientist and enable a comprehensive study of the theoretical and practical aspects of the implementation of criminal proceedings on the basis of an agreement on the recognition of guilt.

Keywords: methodology; method; criminal proceedings; investigator judge; judicial control.